

* * *

материалъ, нареченъ *пергаментъ*. Той се приготвялъ отъ овчи, или телешки кожи, боядисани бѣло или жолто така, че да се пише на тѣхъ съ черна боя. На други мѣста, дѣто не знаели *пергамента*, пишели върху листата на едно растение, наречено *пальма*. Слѣдъ всичко това била изнамѣрена книгата.

Писането на книгитѣ е ставало съ рѣка, затова е трѣбalo много врѣме. Ето защо една книга тогава струвала много скъпо, именно отъ 150 до 600 лева, даже и повече. Само най-богатите хора и царете сѫ имали по нѣколко книги.

По послѣ всѣки единъ почналъ да тѣрси книги, а писачите сѫ били малко, та по никой начинъ неможели да изработятъ толкова книги колкото се тѣрсѣли.

Дѣлго врѣме хората сѫ мислили, какъ по лесно да се написватъ книгите, до като най-послѣ изнамѣрили тѣй наречената *Холандска дѣска*. Тя е била една добrѣ изгльскана дѣска върху която изрѣзвали думите. Послѣ, намазвали отгорѣ съ мастило, притисквали я върху книга, и така отпечатвали по една страница. И този начинъ е билъ труденъ и скъпъ . . . Трѣбalo още да се мисли.

Тѣкмо въ това врѣме се появилъ Иванъ Гутембергъ, който пръвъ се замислилъ по дѣлоко върху отпечатването съ холандската дѣска. При това *постоянно* замисляване, дошло му наумъ неговото първо откритие, съ което се слави отъ всички хора.

Въ какво състои неговото откритие? Ето въ какво:

Гутембергъ изрѣзалъ отъ дѣрво малки чети-